

CBE Z26009057, beroep 004**Fraude****UITSPRAAK**

in het geding tussen A, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,
en

de examencommissie Pharmacy/Medical Pharmaceutical Sciences van de Faculty of Science and Engineering, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 16 december 2025

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 16 december 2025 waarbij aan appellante vanwege fraude tijdens een verslag voor het vak Pharmacology Practical (WBFA019-05) als onderdeel van de bacheloropleiding Pharmacy en recidive de volgende sancties zijn opgelegd:

- › Het verslag wordt ongeldig verklaard en voor het vak Pharmacology Practical wordt het cijfer 1 geregistreerd.
- › Appellante wordt uitgesloten van deelname aan dit vak gedurende het studiejaar 2025-2026.
- › Het plagiaat wordt genoteerd in het studentendossier.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 24 april 2026, waar appellante is verschenen vergezeld van haar moeder. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van B, secretaris van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft het vak Pharmacology Practical gevolgd. Voor dit vak heeft appellante een verslag ingeleverd. Verweerder heeft een melding van de examinerator ontvangen over een vermoeden van fraude in dit verslag, te weten plagiaat. Op 9 december 2025 is appellante door verweerder gehoord in verband met dit vermoeden van plagiaat.

Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 16 december 2026 appellante meegedeeld dat zij plagiaat heeft gepleegd in haar verslag en zijn aan haar de onder I. genoemde sancties opgelegd. Via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten diende appellante op 6 januari 2026 bij het College van Beroep voor de Examens (het College) een beroep in tegen dit besluit van verweerder. Vervolgens heeft er op 3 februari 2026 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Op 5 februari 2026 heeft verweerder nog een schikkingsvoorstel gedaan. Een schikking is echter niet bereikt. Op 7 april 2026 heeft een aanvullend gesprek plaatsgevonden tussen partijen over het bestaan van een gedeeld document van de groep van appellante.

Verweerder dient een verweerschrift in waarna het beroep op zitting is behandeld.. De zaak van appellante is gelijktijdig behandeld met de zaak van één van haar groepsgenoten die dezelfde sanctie opgelegd heeft gekregen.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante wordt ten onrechte beschuldigd van fraude of plagiaat.

De aard en opzet van het vak en de gekozen werkvorm brengt met zich mee dat studenten tot vergelijkbare uitkomsten en beschrijvingen komen. De meetresultaten en grafieken zijn door

samenwerking binnen de groep identiek bij alle groepsleden en de beschrijving van deze resultaten en waargenomen effecten zijn daardoor ook vergelijkbaar. Reeds op 7 en 20 oktober 2025 heeft appellante met haar groepsgenoten navraag gedaan bij de docenten over de toegestane werkwijze van de groep ter voorkoming van plagiaat. Uitkomst was dat grafieken en onderschriften zoals binnen de groep tot stand gekomen ook individueel gebruikt mochten worden. Er is gewerkt conform deze door de docenten gegeven instructies.

Daarnaast is de procedure rond de beschuldiging en besluitvorming onzorgvuldig verlopen en is het beginsel van hoor en wederhoor geschonden. Appellante is noch voorafgaand aan het horen op 9 december 2025 noch tijdens dit hoorgesprek op de hoogte gesteld van het Original-rapport, waarop verweerder haar beschuldiging van plagiaat stoelt. Daarbij voert appellante aan dat dit rapport slechts een signaleringsinstrument is en geen op zichzelf staand bewijs is.

Evenmin zijn er specifieke tekstpassages aangewezen, voorgelezen of getoond ter onderbouwing van het verwijt. Er is appellante slechts meegedeeld dat er te veel woordelijke overlap is. Pas op haar verzoek is het verslag van dit gesprek toegestuurd. Daardoor is appellante in haar verdediging geschaad, omdat het hoor en wederhoorprincipe niet is toegepast en is het besluit onzorgvuldig voorbereid. Bovendien is het besluit onvoldoende gemotiveerd nu niet duidelijk was welke overlap problematisch is en niet is aangegeven waarom deze overlap als plagiaat wordt gekwalificeerd. Appellante voert aan dat transparantie en zorgvuldigheid in de procedure extra van belang zijn gezien haar paniek- en angstklachten.

Door de uitsluiting van het vak loopt appellante een studievertraging van zeven maanden op. De gevolgen van de sanctie zijn daardoor disproportioneel.

Tot slot verzoekt appellante het besluit te heroverwegen en de kwalificatie fraude/plagiaat te laten vervallen.

Verweerder heeft zich, blijkens het verweerschrift en wat ter zitting is aangevoerd, als volgt verweerd. Op 21 november 2025 heeft verweerder een vermoeden van plagiaat ontvangen van de examiner van het vak Pharmacology Practical vanwege opvallende overeenkomsten in het verslag van appellante en twee groepsgenoten. Er is overlap aangetroffen in de grafieken, onderschriften en ook in de tekst van het verslag. Voor dit practicum werken studenten in groepjes van vier met de instructie om een individueel verslag te schrijven dat ook individueel wordt beoordeeld. De samenwerking mag bestaan uit het uitvoeren van experimenten, het verwerken van de verkregen data in grafieken, discussie en het trekken van conclusies.

Op 9 december 2025 heeft verweerder appellante gehoord in verband met dit vermoeden van plagiaat. Uitkomst van dit gesprek was dat verweerder de grafieken met onderschriften buiten beschouwing heeft gelaten omdat alle groepsleden deze mochten gebruiken. De opvallende overlap in de teksten van de individuele verslagen kwalificeert verweerder echter als plagiaat en kan, in tegenstelling tot wat appellante aanvoert, niet op louter toeval berusten. In het verweerschrift worden voorbeelden gegeven van de overlap in de verslagen van de drie studenten. Er is meer samengewerkt dan de instructies van het vak toelieten. Voor de examiner is het daardoor geheel of gedeeltelijk onmogelijk geworden om zich een juist oordeel te vormen over het kennen en kunnen van appellante. In lijn met vergelijkbare zaken binnen de opleiding, faculteit en universiteit is de sanctie van uitsluiting van het vak voor het resterende collegejaar bepaald.

Verweerder voert verder aan dat uit een gesprek met een andere groepsgenoot dat op 17 februari 2026 plaatsvond is gebleken dat er wel degelijk een gezamenlijk document is gebruikt door de groep van appellante waaruit de ongeoorloofde samenwerking blijkt. Op 7 april 2026 heeft verweerder met appellante dit document besproken. Verweerder stelt dat uit dit document blijkt dat in dit document meer informatie dan alleen grafieken en onderschriften zijn gedeeld. Tot slot verzoekt verweerder tot ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College is van oordeel dat fraude, waaronder plagiaat, een ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er in beginsel begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt. Een fraudebesluit dient echter, vanwege de daarin opgenomen sanctie, te voldoen aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur daaraan stellen, in het bijzonder het

zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Het College verwijst hierbij naar jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie o.a. ECLI:NL:RVS:2025:1831). Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de examencommissie om voorafgaand aan de beslissing alle feiten en gegevens over de gedraging die aanleiding geeft tot het opleggen van een sanctie en de betrokken belangen te vergaren. Hierbij is ook van belang dat de student die informatie tijdig ontvangt, zodat hij daarop kan reageren. Het motiveringsbeginsel verplicht de examencommissie om kenbaar te maken welke regel is overtreden en te specificeren en te omschrijven hoe de student de overtreding heeft begaan. Het moet voor de student duidelijk zijn waarom de sanctie wordt opgelegd. Het is hierbij aan de examencommissie om te onderbouwen dat een student de regels heeft overtreden.

In dit geval staat tussen partijen niet ter discussie dat appellante, voorafgaand aan het hoorgesprek dat op 9 december 2025 plaatsvond naar aanleiding van de melding van de examiner, niet alle feiten en gegevens had ontvangen over het gerezen vermoeden van fraude. Zij ontving het Ouriginal-rapport, waarop de beschuldiging van plagiaat was gebaseerd, en aanvullende informatie pas nadat het bestreden besluit was genomen en zij tegen dit besluit in beroep was gegaan. Tijdens het gesprek op 9 december 2025 is appellante slechts meegedeeld dat er te veel overlap bestond tussen haar verslag en de verslagen van twee groepsgenoten, zonder dat inzage is gegeven waar in de verslagen de overlap was geconstateerd. Appellante is hierdoor vóór het nemen van het besluit door de examencommissie onvoldoende in staat gesteld om zich te verdedigen tegen het vermoeden van plagiaat. Verweerder heeft daarmee in strijd gehandeld met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Daarnaast constateert het College dat het bestreden besluit niet goed is gemotiveerd. Zo ontbreekt in het besluit welke specifieke overtreding appellante heeft begaan en op welke manier zij deze overtreding heeft begaan. Verder wordt in het besluit niet aangegeven of appellante zelf plagiaat heeft gepleegd of dat zij haar groepsgenoten in de gelegenheid heeft gesteld om plagiaat te plegen en daarnaast ontbreekt ook de motivering waarom appellante verantwoordelijk wordt gehouden voor het geconstateerde plagiaat.

Nu het beroep reeds op grond van het voorgaande gegrond kan worden verklaard, behoeven de overige beroepsgronden geen behandeling meer. Het besluit voldoet daarmee niet aan de eisen van de Awb en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waardoor het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. Het College van Beroep voor de Examens draagt verweerder niet op een nieuw besluit te nemen.

Aldus vastgesteld op 26 mei 2026 door mr. M. van den Bosch, voorzitter, mr. dr. J. Milaj-Weishaar en E.A. Verkouter, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.